

Истински и фалшиви славянски настойници

Март Атанасов

След края на тоталитаризма, 21. век донесе на Русия нови, неочаквани и засилващи се сътресения и противоречия в международен план. Независимо от всички демократични промени, на нея днес продължава да се гледа като на “империя”, която е вредна за своя народ, заради което трябва да бъде раздробена и унищожена. Така дефинират проблема, например, Виталий Кулик и Игор Душин в една статия (<https://offnews.bg/sviat/utre-kogato-rusia-niama-da-sashtestvuva-826684.html>) в която заявяват:

“Русия като геополитически феномен, като единна държава - империя - трябва да престане да съществува. Това е основното условие за сигурността на следвоенния свят.”

Както много други, предимно западни анализатори, авторите на тази статия смятат, че войната на Русия срещу Украйна ще завърши с поражение и разпадане на “империята”. Забележителното е това, че по този начин на Русия се гледа не от днес, а от поне 130 години, както показва излязлата през 1896 в Лондон книга “Трансцендентална Вселена” с автор Джордж Харисън (C. G. Harrison, The Transcendental Universe: Six Lectures on Occult Science, Theosophy, and the Catholic Faith: Delivered Before the Berean Society, Second edition, George Redway Publishing, London, 1896). В нея авторът кратко, но ясно очертава съдбата на Руската империя, както и бъдещето на славянските народи с думите:

*“Руската империя трябва да умре, за да живее руският народ, а осъществяването на мечтите на панславистите ще покаже, че Шестата арийска [Славянска] подраса е започнала да живее свой собствен интелектуален живот след приключването на нейния детски период. Не е нужно да се занимаваме повече с въпроса, а само да кажем, че националният характер [на руснаците] ще позволи провеждането на **експерименти със социализма**, политически и икономически, които биха причинили безброй трудности в Западна Европа.”* (Виж втора лекция, стр. 51-52; както и на адрес <https://archive.org/details/transcendentalunoooharr/page/50/mode/2up>)

Да се занимаваш с геополитическо изкуство означава и ясно да

знаеш и разбираш и съществуващите окултни реалности като тези, за които говори Джордж Харисън. Сред тях са, колкото и невероятно да звучи днес на мнозина, планираните още преди края на 19. век и проведени през 20. век социалистически експерименти, а също и добре известната на сериозните окултисти бъдеща Шеста арийска подраса, в която главните действащи лица трябва да бъдат славянските народи. Това, например, са поляците на север, за които Харисън казва, че имат за сплотяваща сила само религията (католицизма). Но въпреки всичко те “ще бъдат отново погълнати от Руската империя” (Ibid), както и става след края на двете Световни войни, когато поляците са предадени от Запада на Империята на Съветите. Славяните на юг пък той нарича “племена”, чиято съдба след освобождението им от турско робство е да “образуват малки държави, чиято независимост ще продължи само до следващата Голяма европейска война” (Ibid). Това наистина се случва след края на двете Световни войни, които, както се вижда, кръгът окултисти на Харисън също планират и провеждат успешно, защото след тях всички южнославянски държави, подобно на тази на поляците и останалите славянски държави на север, минават на подчинение на Москва.

Информацията от британския окултист Джордж Харисън се коментира и допълва по интересен начин от друг известен окултист - Рудолф Щайнер (1861 - 1925), който в една своя лекция от 1 декември 1918 (<https://rsarchive.org/Lectures/GA186/English/AP1941/19181201p01.html>) казва:

*„Обществата, които се занимават с окултни истини, за да въздействат върху околния свят, следват принципи като този, предвиждащ **свалянето от трона на руския цар и взимането на политически курс към провеждането на социалистически експерименти в Русия**. На Запад те не трябвало да бъдат провеждани, тъй като са неизгодни и нежелателни. ... Това, което се експериментира в Русия, в основата си е реализация на нещо, замислено на Запад! ... Знае се, че е важно тези страни да се доведат до точката, в която социалистическите експерименти да бъдат неизбежни. ... Виждате, че скриването на такова окултно познание, каквото внимателно се практикува в тези центрове, води до получаването на огромна власт. Противниковата страна не може да се предпази по никакъв начин, освен ако не придобие същото познание, с което да се противопостави.“* Събр. Съч. (GA) 186, 1 декември 1918

Тук Щайнер преразказва това, което Джордж Харисън е заявил по-рано с доуточнението, че става въпрос за западни окултни центрове, където се вземат подобни решения. Той набляга на тактиката на “неизбежността”, ако можем така да я наречем, прилагана към държавите, които трябва да бъдат доведени дотам, да не могат да избегнат социализма, последвано от скритото му по-нататъшно режисиране. После Щайнер засяга едно фундаментално по отношение на бъдещето учение на тези, една или повече, окултни групировки, за което Джордж Харисън само загатва, споменавайки “детския период” на Русия, след който край Шестата славянска арийска подраса ще стане самостоятелна и ще заживее свой собствен интелектуален живот. Според това западно окултно учение, израстването на народите на дадена подраса става по аналогия на едно дете, което трябва да се отгледа и възпита. Така и народите от всяка нова подраса трябва да бъдат “отгледани” от повъзрастните на предишната подраса, както е станало със северните народи на Петата подраса, които са били отгледани и възпитани от тези на Четвъртата - романският елемент. Става въпрос за културното и всякакво друго влияние, оказано върху древните северни народи - германци, нормандци, англосаксонци и др. първо от Рим, а после от Римокатолическата църква. Както тези някога варварски народи са настъпвали от север на юг към народите на романския Четвърти елемент, за да бъдат укротени и възпитани, така и днес от изток на запад настъпват славяните на Шестия елемент, заплашвайки тези на Петия - англосаксонския, който на свой ред трябва да ги укроти и превъзпита.

В общи линии така гласи учението, за което Джордж Харисън само намеква, а Рудолф Щайнер дава още подробности. Забележителното е, че първият гледа на него като на нещо добро за руснаците, чиято империя *“трябва да умре, за да заживее руският народ”*, както казва той. Когато това стане, тяхният “пеленачески” период ще е приключил и ще е започнал периодът на тяхното “детство”, за което Щайнер дава подробности в лекцията си от 17 декември 1916, казвайки, че по времето на Римската империя северните германски народности са били един вид “пеленачета”, чиято “дойка” е бил Рим като част от четвъртия културен елемент. Той се бил погрижил за тях като за “бебета”, докато станат “деца”, което настъпило ***“по времето, когато в Рим се учредила папската институция и със своята власт папата станал техен Настояник (“Guardian”), тъй както римляните били тяхна “дойка”***. Както казах, аз не твърдя нищо от себе си, а само преразказвам едно учение. После следва взаимодействието между папството и северните дадености,

всичко, което пронизало Централна Европа чак до Британия - това е възпитанието под **папското настояничество** ("Guardianship of the Papacy"), чрез което въздействието на романския елемент от Четвъртата следатлантска епоха продължил. Някъде към XII век, когато папството престава да бъде такова, каквото е било преди, започва юношеството на тези народности, което се характеризира с пробуждането на собствената им интелигентност. Настояникът се оттегля. Юношеството трае до към края на 18. век." GA 173, 17 декември 1916

Тази информация ни дава възможност да пресметнем, че взето от основаването на християнството в Рим през 4. век като "деца" под папска власт до 12. век и "юноши" до 18. век северните народи живеят приблизително 2 x 7 века или 14 столетия. Това е предхождано от периода на "пеленачеството", който по аналогия също трябва да е продължил 7 столетия, което прави общият период на тяхното съзряване 21 столетия. Това е периодът на израстване на северните народи, което, отнесено към човешкия живот се равнява на пълнолетието на 21 години, когато човешкият Аз е вече добре поставен на земята, ставайки самостоятелен и повече или по-малко независим от околния свят.

Щайнер казва, че западните братства прилагат тази аналогия и към славянските народи, по-специално към руснаците, чийто "пеленачески" период под ръководството на "дойка", която в тяхния случай се явява британският народ, трябва да приключи с края на Руската империя. Тогава "дойката" трябва да бъде заменена от ново лице - "настояник" ("guardian"):

*"Лека полека "дойката" трябва да отстъпи място на **Настойника**, тоест на онези на Запад, които съставляват същинската Пета подраса и които трябва създадат едно своеобразно „папство“." (Ibid)*

Според плана на "онези на Запад" това настояничество специално над руснаците трябва да протече по много интересен начин. Под ръководството на Настояника, когото Щайнер не визира с точност, нито посочва как точно трябва да изглежда неговото папство, а го определя само най-общо като западна култура, още през 1916 г. той казва, че **"с оглед на бъдещето"** славяните трябва първоначално да се използват **"за провеждането на [социалистически] експерименти. ... Има обаче пълна яснота за това, че най-напред трябва да се премине етапът на „дойката“, после на**

“настойника”, тоест от едно своего рода бъдещо папство от страна на западната култура. ... Тези неща са залеждали много дълбоко в **ученията на западното франкмасонство** и целта сега е да се види, дали те наистина са залежали в хода на еволюцията на човечеството за благо на целия човешки род или трябва да бъдат коригирани“. (Ibid)

Както ще видим по-нататък, с израза “с оглед на бъдещето” не се има предвид само славяните на Изток, а европейците като цяло, които един ден трябва да бъдат засегнати от социализма, завърнал се в техните територии. Тук е достатъчно да посочим, че както излиза от казаното от Щайнер, западното окултно франкмасонство е това, което се определя като днешен Настояник на нищо неподозиращите славянски народи и в частност на този на Русия. По аналогия периодът на настояничество, под което трябва да бъде Русия, също трябва да продължи около 700 години, от които досега са изминали малко повече от 100. Щайнер не дава подробности за него, но ние можем да се досетим за какво става въпрос, вниквайки още по-дълбоко в същността на окултното франкмасонство с неговите две подразделения: англосаксонско и йезуитско (ватиканско), за които Рудолф Щайнер казва:

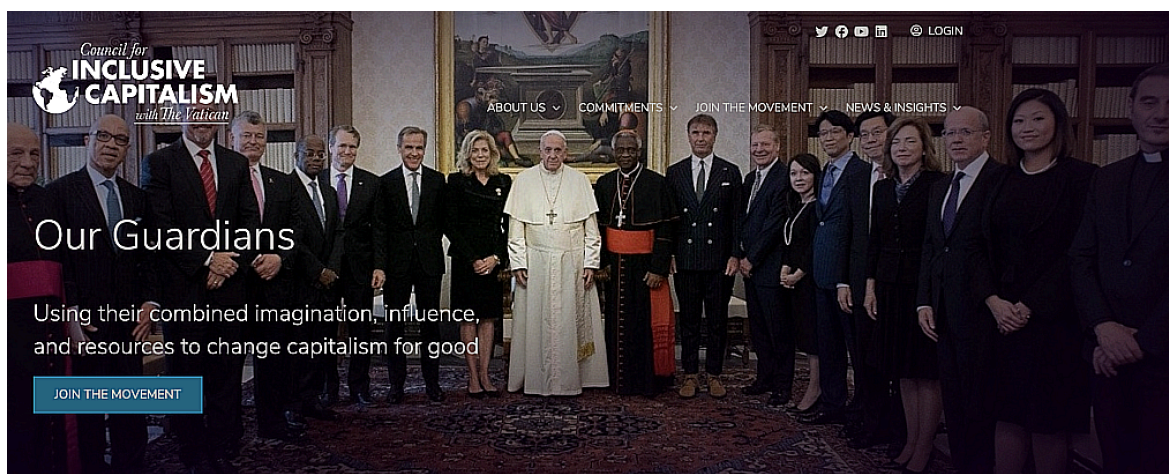
*“В определени братства има членове на горните степени, които са в определен съюз с членовете на горните степени на други братства. Знаете, че йезуитите и масоните воюват едни с други. **Независимо от това, горните степени на масоните и горните степени на йезуитите образуват един специален вид братство, което е „държава в държавата“.** Само си представете какво може да стане, когато от една страна горните степени на масонската общност служат за инструмент за определена дейност, а от друга влязат в разбирателство с горните степени на определена йезуитска общност, за да действат съвместно за постигането на определени цели. **Такъв апарат бе създаден на една територия в северозападна Европа между Холандия и Франция!** ... Този съюз не е отскоро, а бе сключен преди време под определени специални въздействия, използвани както от единия поток, така и от другия за постигане на огромно влияние.”* GA 167, 4 април 1916

Тук първо ще отбележим, че по повод въпросната масонско-йезуитска “държава в държавата” д-р Щайнер посочва годината 1812 като начална за този съюз. Това става почти 100 години след преосноваването на британското франкомасонство през 1717. Второ,

споменатият между другото апарат на територията между Холандия и Франция е много важен, и ние ще го засегнем отново по-нататък, защото реално засяга Белгия, чиято столица Брюксел днес е средище на Европейския съюз. Както излиза, именно там може да се окаже апаратът, където се срещат англосаксонските и йезуитските масонски интереси като един от резултатите на техния съюз. И трето, важно е да коментираме смятащите се за Настойници на славяните западни окултисти, защото, както става ясно от последния пребогат на информация текст, те са цели двама: **британското окултно франкмасонство, коренящо се в подновяването на английското масонство през 1717, и Римокатолическата църква, която от 1812 взема участие във всички негови дела.** Последната е старият Настойник на британските народи, което прави Настойниците двама различни - един старши и един младши.

За наличието на такова настойничество днес говори още един друг важен индикатор - този на не толкова известния, но заслужаващ сериозно внимание **Съвет за приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана** (Council for Inclusive Capitalism with The Vatican) (<https://www.inclusivecapitalism.com/>), учреден на 11 ноември 2019 във Ватикана. Заедно с капитализма на Клаус Шваб, наречен Капитализъм на заинтересованите страни, той си поставя задачата да обнови или по-точно казано да замени днешния капитализъм с друг, който да е по-добър. Това е Инклузивният капитализъм, за който английският крал Чарлз III мисли от десетилетия и който той и семейството на видния banker Евелин де Ротшилд обявяват на 27 май 2014 в Лондон (https://www.youtube.com/watch?v=fa9FnoZeOF4&ab_channel=InclusiveCapitalism, <https://www.royal.uk/clarencehouse/speech/speech-hrh-prince-wales-inclusive-capitalism-building-value-renewing-trust-conference>). Неговият изпълнителен орган е въпросният Съвет за приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана със забележителна структура. Той се състои от три нива, първото и ръководното от които е това на... **Настойниците!** Те са общо 27 човека, заемащи видни световни ръководни позиции главно в бизнеса като Марк Кърни - управител на Банката на Канада от 2008 до 2013 г. и на Банката на Англия от 2013 до 2020 г., Марк Бениоф - председател, главен изпълнителен директор и основател на "Сейлсфорс", Едуард Брин - изпълнителен председател на "Дюпон", Шарън Бароу - генерален секретар на Международния търговски съюз-федерация, Кенет Фрейзър - председател и главен изпълнителен директор на "Мерк", Брайън Мойнихан - председател и главен изпълнителен директор

на “Банката на Америка”, Дина Мълиган - президент и главен изпълнителен директор на американската застрахователна компания “Гардиън”, Роналд П. О’Ханли - президент и главен изпълнителен директор на “Стейт Стийл Корпорейшън”, президентът на фондация “Форд” Дарън Уокър, президентът на фондация “Рокфелер” Раджив Шах, президентът и изпълнителен директор на Мастъркард Айаи Банга, Оливър Бете - председател на борда на “Алианц”, и други. Те отговарят за налагането и подържането на новата капиталистическа система, чийто Съвет е учреден на 11 ноември 2019 във Ватикана. На тази дата той е обявен от Ватикана (<https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2019-11/pope-francis-economy-inclusive-capitalism.html>), както и на интернет страницата на Съвета, както показва илюстрацията на фиг. 1. На нея ясно се вижда оригиналното лого на организацията с надписа “Съвет за Инклузивен капитализъм с участието на Ватикана” (Council for Inclusive Capitalism *with The Vatican*), както и една от първите теми, гласяща “**Нашите Настояници**” (“**Our Guardians**”). Изписано е и желанието на Настояниците с “тяхното съвместно въображение, влияние и ресурси да променят капитализма за добро”.

Фиг. 1

Трябва да отбележим, че в *центъра* на компанията е папа Франциск, зад чието дясно рамо е Лин де Ротшилд като представител на британската страна, а зад лявото му рамо е кардинал Тюрксън като представител на католическата страна. Останалите присъстващи са една избрана част от Настояниците - 14 на брой, както и неколцина църковни лица.

Сред Настояниците няма представители на църквата. Над всички

обаче стои папата с неговите служители, за което говори както илюстрацията, на която той доминира, така и заявлението на Лин де Ротшилд от следващата година, че Съветът е **изцяло зависим от него**. Това, което е интересното, е че тя обявява този Съвет за първи път една година по-късно на 8 декември 2020 в директно включване по CNBC (https://www.youtube.com/watch?v=USWLnN-jkJo&ab_channel=CNBCTelevision, **7 мин. 51 сек.**), пазейки дотогава мълчание, независимо, че именно нейната страна е тази, която инициира Инклузивния капитализъм през далечната 2014 г. Защото това е така, е трудно да се каже, но наистина едва на 8 декември 2020 тя оповестява всъщност оповестения вече преди повече година на 11 ноември 2019 от Ватикана Съвет, казвайки, че той отговоря на призива не на друго, а на **папата** *“за реформиране на капитализма, за да стане включващ, устойчив, надежден, както и динамичен.”* Именно той иска от участниците в него да се заемат с *“конкретни действия, които да са от полза за всички хора”* (Ibid), което показва неговата водеща роля. Тя е наречена също и “морално ръководство” и основа на бъдещата съвместна работа, както е написано на страницата на Съвета на фиг. 2.

Фиг. 2

Настойниците отговарят за спазването на общите принципи на Съвета, както и за координацията на всички действия, доказващи неговия строго централизиран характер. С такъв се отличава и идеята за капитализъм на Клаус Шваб, както и една по-стара такава от времето на социализма в Източна Европа - тази на Съвета за

Икономическа взаимопомощ със седалище в Москва! При всички тях важен е центърът - в случая Настояниците, ръководени от 1) папа Франциск; 2) Евелин де Ротшилд (вече покойник), и 3) “кръстникът” на инициативата Чарлз III. Освен тях Съветът за приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана има и още две йерархични нива - това са Стюардите (Stewards) и Съюзниците (Allies), накратко пояснени на фиг. 2. Те са многобройни и променливи, допълващи се с все нови и нови членове на организацията, наброяващи към момента около 600.

Подобна структура от три едно над друго нива напомня на организацията на английските новомасонски школи, която е подобна. Такава е и тази на всички автентични мистерийни школи като школата, ръководена от Рудолф Щайнер от 1906 до 1914 в Германия, както и тази, от която всичките произхождат, явявайки се нейни имитации: изначалната за Европа християнска мистерийна школа на източните манихеи, която също е с три нива: най-горното се заема от Посветен, наречен “Отец”, или “папа” така, както и Съветът за приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана се ръководи от папа.

Днес под повърхността на световните събития представеният от папа Франциск Ватикан работи за смяната на капиталистическата система с криптосоциалистическа (<https://insidethevatican.com/magazine/the-council-for-inclusive-capitalism-charade-or-substance/>), (<https://fakti.bg/mnenia/627722-priobshtavashtiat-kapitalizam-na-rotshild-i-vatikana-ili-socializmat-s-novo-lice>), което не трябва да ни изненадва предвид посоката, следвана от Ватикана от повече от век в съответствие със световно-историческите тенденции. Тя не е различна от тази на британското окултно франкмасонство, за което Рудолф Щайнер дава следната повече от изчерпателна информация:

*“Католическата църква днес не се отличава с наивност – наивни са нейните противници! Именно те не вярват, че тя е велика в насоката, за която говоря, не вярват, че тя отдавна е предвидила, че в Европа ще настъпи това социално състояние, което днес е налице [в Русия] и че отдавна е взела мерки как да действа в това социално състояние. А това, за което е взела мерки Католическата църква, е **да опосредства установяването на най-радикален социализъм, комунизъм!** Тази грандиозна предвидливост личи във всичко, което действително има духовни основи”* GA 198, 6 юни 1920

Повече по въпроса може да прочетете в посочената към цитата лекция, информацията от която само допълва казаното. Проведените от окултното франкмасонство експерименти със социализма в Източна Европа не са самоцелни, а такива, които са *“с оглед на бъдещето”*, защото както казва Рудолф Щайнер в лекцията си от 18 март 1920, социализмът в Русия в бъдеще *“за съжаление няма да остане само там”*. Месец по-късно на 18 април той заявява още следното:

*“Държавите в Централна Европа и Русия трябваше да изпитат на собствен гръб факта, че единната държава повече не може повече да съществува такава, каквата е в момента. Тези, които още не са засегнати от това, днес **все още вярват, че може да избегнат тази участ!** Тя няма да може да бъде избегната, ако хората не схванат правилно идеята за това как лошите условия могат да се отстранят чрез човешката воля.”* GA 334, 18 април 1920

Четири месеца по-късно на 21 август, когато темата за опасността от настъпването на болшеvizма - социализмът с ново лице също и на Запад - е все още актуална в съзнанието му, Щайнер казва също:

*“Днес на практика сме залети от нещо подобно на най-крайно, радикално крило на Запада, което се усеща като болшеvizъм, но Западът ще трябва да преживее как това, което той самият не е пожелал и което е отстранил на Изток, **в едно не толкова далечно бъдеще, ще се върне обратно към него** и тогава за него ще настъпи едно забележително самопознание.”* GA 199, лекцията от 21 август 1920

Несъмнено в проведените *“с оглед на бъдещето”* социалистически експерименти в Русия, Източна Европа като цяло и Източна Германия е участвал и Ватиканът като страна в съюза му със западното окултно франкмасонство, датиращ от по-рано. Затова не трябва да учудва това, което казва Щайнер - а именно, че най-радикалният социализъм - комунизмът е целта на йезуитите, представител на които днес, явно неслучайно, ръководи Ватиканът днес. След приключването на експериментите през 1989, сега резултатите от тях следва да се приложат масово в Европа и света като цяло. Това е нещо, което е заложено в самия фундамент на масонско-ватиканския съюз и което последователно се преследва от поне 130 години. Щайнер нееднократно предупреждава за тези намерения, свързано със специалния масонско-йезуитски *“апарат”*, създаден на територията между Холандия и Франция - Белгия с

нейната столица Брюксел, където е днешният център на Европейския съюз.

Днес ултимативната цел на Ватикана, водена от папа Франциск, който явно неслучайно е първият представител от йезуитския орден, избран на този пост, се преследва незабелязано от отличаващото се с наивност човечество! По-ясно закодирана тя се появява едва напоследък в лицето на Британско-Ватиканския Съвет за приобщаващ капитализъм, което прави да излязат найаве, считащите се за наставници на Източна Европа, западни окултни кръгове в лицето, първо, на йезуита Франциск, после на краля на Англия Чарлз III, както и на главата на семейство Ротшилд, Евелин де Ротшилд. Те стоят от двете страни на днешната франкмасонска окултна “монета” и нейният Съвет, в който неслучайно, както личи от списъка на Настояниците, има представители на всякакви раси и националности, но не и такива от Източна Европа...

Истинските Настояници

В един от цитираните по-горе откъси от творчеството на Рудолф Щайнер е поставена целта, да се види дали учението на окултното етно-инженерно британско-ватиканско франкмасонство наистина е залегнало в хода на прогресивната еволюция на човечеството или трябва да се коригира. С това се поставя под съмнение правдоподобността и адекватността му специално в частта, която засяга Русия, създадена по аналогия на Азовото развитие на северните народи. И той отправя апел по възможност то да бъде опровергано, което наистина може да стане, ако се вземат предвид факторите “Аз” и “сврѣхчовешки Аз”, единият от които принадлежи на човешкия свят, а другият - на висшите йерархии, и в частност на тази на Ангелите. Първият се развива изключително в средите на северните народи, докато вторият предстои да бъде развит в бъдеще от славянските народи, което го прави интересен за западните окултисти, разполагащи с цялата власт на Земята днес. Но тези два фактора, и от тук техните народи, са твърде различни! Единият зависи преобладаващо от земния свят, където човешкият Аз се развива, докато другият зависи изцяло от Божествения свят. Друга разлика е тази, че единият се оформя в хода на земната еволюция повече или по-малко инстинктивно подобно на птицата, която естествено политва от гнездото си. Така и азовото свойство на северните народи възниква с настъпването на тяхното “утро” да отлетят от гнездото, в което са израсли. При славяните обаче нещата стоят по различен начин! Първо, тяхната азовост не

възниква така автоматично, както при англоговорещите, а за целта са необходими специални усилия. Това, което е най-специфично е, че те не трябва да издигат в култ своята индивидуалност, да не се влюбват в нея, а вместо това да осъзнаят, че от тях се очаква да я надскочат и надградят с един елемент, който не е човешки! Да, той не е човешки и това е петият еволюционен елемент (Азът е четвъртият), който има свръхчовешки, или Божествен характер, носен от едно деликатно ангелско същество, *като* това, нарисувано по идея на Рудолф Щайнер върху малкия купол на първия Гьотеанумът в Дорнах (фиг. 3). Оставяйки настрана въпроса, какво точно представлява то, достатъчно е да кажем, че с него трябва да се влезе в съзнателна връзка по пътя на посвещението в Мистериите.

Фиг. 3

Именно това надграждане с ангелското същество, наречено от Рудолф Щайнер Дух-Себе, или Духовен Аз, не се случва по естествен път, какъвто е този на Аза на западните народи, а само с помощта на посвещението в Мистерии като тези на автентичните розенкройцери и старите манихеи. Единствено там се намират такива Същества! И щом са призовани, те могат да се спуснат и завладеят вътрешността на кандидата за посвещение по волята на посвещаващия го йерофант. Това трябва да стане в присъствието на поне още един посветен, както е прието в Мистериите. Двама такива трябва да са налице, което означава, че е необходима тяхната

благословия, за да се осъществи връзката с висшето същество, което те представляват.

Етно-инженерното британо-ватиканско масонско учение е изчислено по аналогия на развитието на Аза на северните народи. Ако въобще приемем, че то е надеждно, това ще означава, че трите периода - “пеленачество”, “детство” и “юношество”, всеки от които е с продължителност 700 години, общо ще продължат 2 100 години. Това отговаря на пълнолетието в човешкия живот, което настъпва на 21 години. “Пълнолетието” на славяните обаче е различно, защото то няма нужда да чака толкова години, а за разлика от човешкия Аз, комуто са необходими 2 100 години, **то може да се случи веднага - в момента, в който се появи опцията “посвещение в Мистериите”**. За тази цел такива Мистерии само трябва да бъдат налице, както и съответните вече посветени йерофантите и кандидати за посвещение в тях. Славянската еволюция не следва линията на Азовото развитие, водещо до “пълнолетие”, а тази на надграждането на вече постигнатото “пълнолетие” с това, което Рудолф Щайнер нарича Дух-Себе. Това са ангелските същества, които могат да бъдат призовани по благоволенieto на свещениците в Мистериите - истинските славянски Настояници!